

Vass Domokos.

1865–1934.

Az udvarhelymegyei Bözöd községből idősebb korában jött be a sz.-keresztúri gimnáziumba. Ősi székely szülők gyermeke, akik nem igen támogathatják a tanulni vágyó ifjut. Ezért önmagának kell gondoskodnia fenntartásáról. Az erős akarat azonban győzedelmeskedik a külső nehézségeken. A kereszturi évek után Kolozsvárra jön, ahol 1887-ben érettségét tesz. Lelki vonzalma a tanári pályára viszi. Még csak ezután következnek az igazi megpróbáltatások. Volt idő, mikor úgy látszott, hogy a hajó elmerül. De a székely szívósság mégis győzedelmeskedett. Nehéz küzdelmek árán révbe érkezett, ahol fáradtsággal szerzett tudását az ifjuság nevelésében értékesíthette. A világháboru vihara visszahozta kolozsvári ősi gimnáziumunkhoz, ahol 9 évig szolgált a magyar tanügyet hűséggel és pontossággal, s azután nyugalomba ment s egy súlyos betegség előbb legyöngítette s azután sirba vitte az erős férfit.

Mathematikus volt. Nem az érzelmek és hangulatok embere, hanem a számok vaslogikája irányította cselekedeteit. A tanítványok serege, kik lábainál nőttek fel, a szigoruan igazságos tanárt tisztelték és szerették benne. Az iskolán kívül társadalmilag is széleskörű tevékenységet fejtett ki. Különösen az unitárius nyugdíjintézet megszervezése és beindítása körül fejtett ki nagy tevékenységet, mint első előadója. Temetése június 4-én az unitárius kollegium előcsarnokából széleskörű részvét mellett történt, hol a baráti és kartársi szeretet vett búcsut tőle. Nyugalma legyen csendes, emléke áldott.

V. A.

Ozsváth Gábor.

1860—1934.

Ott született a szép Nyikó vidékén, amely vidék Pap Mózes, Simén Domokost, Marosi Gergelyt s még annyi jelest adott egyházunknak. Onnan hozta magával az ősi unitárius hit mellett való lángoló buzgalmat és a székelység szeretetét, mely két vezércsillag egész életén keresztül cselekedeteinek irányítója volt. Útja a sz.-udvarhelyi reáliskolán a sz. kereszturni és kolozsvári gimnáziumon keresztül, a teológiára vezetett. Lelkészi képesítésének a gyakorlati papi munkássága által szerzett igazi értéket. Nem a nagyhangu, zajos sikereket kereső papokhoz tartozott, hanem a zajtalan, de kitarító, pontos és hűséges kötelesség teljesítésének volt az embere. Összhang jellemzi családi életét és egyházi működését egyaránt. Isten szép családdal áldotta meg. Négy leány- és egy fiu-gyermeküket a szükös papi jövedelem mellett is kiváló iskolai nevelésben részesítették, kik mindnyájan egyházi és társadalmi életünk számottevő tagjai. Lelkészi működését is a rend, pontosság és hűség jellemzi. Hévízi és ürmösi egyházközségeink őrzik papi működésének elévülhetetlen emlékeit. A Felső-fehér körnek évek hosszú során át esperese s mint ilyen az egyetemes egyház életében is tevékeny részt vett. Nvugalomba vonulása után Sz.-Kereszturra költözött, ahol teljes testi és lelki erőben munkálkodott, míg 1934. jun. 5-én váratlanul bekövetkezett halála véget vetett szép és harmonikus életének. Hűséges hitvese, gyermekei és unokái mellett a jó barátok, a hívek serege és az unitárius egyház kegyelettel őrzi emlékét.

V. A.